

ת"ד 8111/11/15 - מדינת ישראל נגד תאמר מסארוה

06 אוקטובר 2016

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 8111-11-15 מדינת ישראל נ' מסארוה
מ"ת 8112-11-15
מ"י 72206-09-16
מספר פל"א 505100/2015

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיאה טל אוסטפלד נאוי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם תאמר מסארוה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד כוזרי

ב"כ הנאשם/ת - עו"ד וג'די

הנאשם/ת - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות כדלקמן:

1. **נהיגה בזמן פסילה**, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.
2. **אי ציות להוראות שוטר**, בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.
3. **שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף**, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970.
4. **נהיגה בקלות ראש**, בניגוד לתקנה 62(2) וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

ביום 22.7.15 נפסל הנאשם בנוכחותו בבית המשפט לתעבורה בפ"ת בתיק 5109-07-15 לתקופה של 8 חודשים בגין

עמוד 1

עבירה של נהיגה במהירות מעל למותר (להלן: "**התיק הקודם**"). בתיק זה נגזרו עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר מותנים.

ביום 21.11.15 בשעה 10:30 לערך, נהג הנאשם ברכב פרטי בציר עוקף טיבה, מצפון לדרום. כשהגיע הנאשם לצומת, נעצר ע"י שוטרי תנועה, יצא מרכבו ונתבקש להציג רישיונות. הנאשם נכנס חזרה לרכב, והחל לנוס מהמקום. הנאשם נהג בקלות ראש בכך, שכאשר ברח מהמקום, פגע באמצעות מראת הרכב בשוטר ובדלת הניידת, נסע במהירות תוך חריקת בלמים עד הכיכר ונגד כיוון התנועה. בהמשך, בהיווצר תקר בגלגל הרכב, עצר הנאשם נסיעתו, יצא מהרכב והחל לברוח רגלית מהמקום. הנאשם לא ציית לשוטר שהורה לו לעצור. רק לאחר 30 מטרים נעצר הנאשם ונאזק.

הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2013, לחובתו 4 הרשעות בעבירות של נהיגה בקלות ראש ובמהירות, נהיגה ללא חגורת בטיחות, שימוש בטלפון בעת הנהיגה ואי ציות לתמרור.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

הצדדים הגיעו להסדר "מסגרת" כאשר המאשימה עותרת להפעלת המאסר המותנה לתקופה של 5 חודשים בדרך של עבודות שירות והסנגור עותר להארכתו. במשותף עותרים הצדדים ל-9 חודשי פסילה מיום 22.11.15, פסילה מותנית, מאסר מותנה וקנס.

המאשימה עותרת להפעלת עונש הפסילה המותנה לתקופה של 7 חודשים במצטבר כאשר ציינה שהסנגור רשאי לעתור לריצוי העונש בחופף.

הנאשם נמצא כשיר לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

בתסקיר שירות המבחן מיום 4.9.16 סקר שירות המבחן את הרקע האישי של הנאשם וההיסטוריה העבריינית. הנאשם לקח אחריות בפני שירות המבחן וציין כי ביצע את העבירה בשל קושי לעמוד בפיתוי הנהיגה והפחד שחווה בראותו את השוטרים. שירות המבחן ציין כי מדובר בנאשם צעיר כבן 22 שנים, עובד באורח יציב ובעל עמדות המכבדות את החוק, זוכה לסיוע משפחתי ובעל ערכים נורמטיביים אשר הביע חרטה על מעורבותו בעבירה. שירות המבחן סבר כי יש לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית אך הנאשם סירב תוך שציין כי בא על עונשו נוכח הסדר הטיעון לעבודות שירות. הנאשם אף לא ענה על הצעת שירות המבחן לצו של"צ ועל כן שירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו.

בדיון בפני, ציין הסנגור כי נוכח אי הבנה סרב הנאשם להצעה טיפולית וביקש שיופנה לשירות המבחן פעם נוספת לעריכת תסקיר משלים.

בתסקיר מיום 20.9.16, המליץ שירות המבחן על צו של"צ בהיקף של 250 שעות בנוסף לקנס ופיצוי.

הסנגור ציין בפני ביהמ"ש כי הנאשם אינו מקל ראש בעבירה ותסקיר שירות המבחן מדבר בעד עצמו. הסנגור ציין כי עונש המאסר המותנה נגזר על הנאשם בגין עבירה של נהיגה במהירות ועבירת הנהיגה בפסילה היא ראשונה לחובתו. עוד ביקש מבית המשפט, לתת לנאשם הזדמנות להורות על הארכת המאסר המותנה ולגזור עליו את העונשים הנוספים עליהם הסכימו הצדדים. הסנגור אף ביקש כי בית המשפט יתחשב במעצר הבית בו נתון הנאשם.

ביום 30.9.16 נתפס הנאשם כשהוא מפר את תנאי מעצר הבית. הוא הובא לבית המשפט השלום בפתח תקווה (מ"מ 72206-09-16) שם ציין כב' השופט אבי סתיו, כי **"קיימות אינדיקציות שמדובר בהפרה ארוכה ומושכת"**.

דין

במסגרת השיקולים לגזירת הדין העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, דהיינו יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. כאשר מדיניות הענישה אמורה להעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו בטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

כבר נפסק, כי העונש הראוי בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל ופסילה לתקופה ממושכת, וכי זו הדרך היחידה למנוע מעשית הישנות עבירה זו (ר' רע"פ 3129-08-07 נסיראת נ' מדינת ישראל).

מתחם העונש הראוי לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נע בין 7 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשים

לריצוי בפועל (ר' רע"פ 1211/12 **אברהם ישראלי נ' מדינת ישראל** (15.2.2012) ורע"פ 8013/13 **אמיר**

מסעוד נ' מדינת ישראל (18.12.2013)).

לבית המשפט הוגש תסקיר שירות המבחן אשר המליץ על צו של"צ אך אינני סבורה כי זהו העונש הראוי.

אציין, כי הלכה היא שתסקיר שירות המבחן, על אף הערכת מקצועיותו הרבה, מהווה המלצה בלבד וביהמ"ש רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו (ראה רע"פ 7314/15 אברהמים אבו ריא נ' מדינת ישראל).

לנאשם ותק נהיגה קצר מאוד כאשר הוא מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2013 ולחובתו 4 הרשעות בעבירות חמורות של נהיגה בקלות ראש ובמהירות כאשר נהג במהירות של 147 קמ"ש במקום בו המהירות המותרת 70 קמ"ש וכן הרשעות בעבירות של נהיגה ללא חגורת בטיחות, שימוש בטלפון בעת הנהיגה ואי ציות לתמרור.

כאן, הורשע הנאשם בעבירות חמורות של נהיגה בפסילה, אי ציות להוראות שוטר, בקלות ראש וללא ביטוח. הנאשם ברח מהשוטרים תוך כדי נסיעה פרועה ולאחר מכן המשיך במנוסה רגלית.

העבירות החמורות בהן הורשע הנאשם, הן בתיק זה והן בתיק הקודם ולאחר עיון בתסקיר שירות המבחן מצביעים על אדם שטרם הפנים את חומרת מעשיו והתנהגותו אכן אימפולסיבית וללא שיקול דעת. אף העובדה כי הנאשם נתפס

לאחר שהפר את תנאי מעצר הבית מחזקים את התחושה כי אין על הנאשם מורא הדין.

עונש המאסר המותנה לא הרתיע את הנאשם מלעבור את העבירות ואף תנאי המעצר לא הרתיעו אותו.

מדובר בנאשם המזלזל באופן בוטה בהחלטות בתי המשפט.

כמו כן, עתירת ההגנה להארכת המאסר המותנה, אינה עומדת באחת עם הפסיקה הנוהגת, לפיה: **"דרך המלך הינה, שלא להאריך עונש שנפסק על תנאי, אלא להפעילו"** (עפ"ת 7895-09-11 מדינת ישראל נ' די קסטרו), ועל כן - היא נדחית.

לאחר ששקלתי את השיקולים השונים לרבות העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, גילו הצעיר, אורח חייו והתסקיר החיובי, מטעמי מדיניות משפטית ונוכח הלכת בית המשפט העליון בעניין כיבוד הסדרי טיעון אתן בכל זאת ולאחר לבטים, ידי להסדר.

לאור כל זאת, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר לתקופה של 5 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות הדעת מיום 16.6.16.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 9.10.16 בשעה 8:00 ביחידה על עבודות השירות, רמלה.

מובהר לנאשם כי היה ולא ישרים מכל סיבה שהיא את עבודות השירות, ימשיך וירצה את העונש מאחורי סורג ובריח.

עד לתחילת ריצוי העונש יישאר הנאשם באותם תנאים כפי שקבע ביהמ"ש השלום בתיק מ"י 72206-09-16.

2. הפעלת עונש המאסר המותנה למשך 5 חודשים כפי שפסק בית המשפט לתעבורה פתח תקווה ביום 22.7.15 בתיק 5109-07-15 לריצוי באופן חופף.

3. מאסר לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל 12 חודשים או נהיגה בפסילה או נהיגה בקלות ראש או אי ציות להוראות שוטר.

4. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים.

הפסילה תחושבמיום 22.11.15 ובמצטבר לכל פסילה אחרת העומדת כנגד הנאשם.

5. הפעלת עונש הפסילה המותנית למשך 7 חודשים כפי שפסק על תנאי בית משפט תעבורה פתח תקווה ביום 22.7.15 בתיק 5109-07-15 לריצוי באופן מצטבר.

6. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

7. תשלום קנס בסך 5,000 ש"ח.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ו רצופים החל מיום 1.11.16 ובכל 1 לחודש. היה והקנס או

שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מידי ותועבר לגביה באמצעות המרכז לגביית קנסות.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שוברי תשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ז, 06/10/2016 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת, סגנית
נשיאה

הוקדעלידיסיגלקדוש